

isvrigt tilfredsstillende, hvor der kun er 50,000 Rigsdalers Underbalance, saa skal jeg ikke forlange nogen Indkomstskat, det kan han være ganske rolig for. Nei, det ærede Medlem vil meget snart komme til Erkjendelse af, at dette ikke er en Grund, der gjælder her. Her foreligger et virkelig vigtigt Diemed for Statskassen, en Betyggelse for en af vore Hovedindtægter, for en af de allervigtigste Indtægtsposter paa vort Budget, og det er ikke at omgaaes med en saadan Indtægt med den behørigt Alvor, naar man negter Betyggelsesmidler derfor, der ikke have større finantsiel Betydning end dette. — Jeg gaar nu til Postvæsenet, hvor det meget glæder mig at se, at det ærede Udvalg har tiltraadt de Forslag, jeg har gjort i adskillige temmelig vigtige Postgange. Jeg kan kun henstille, at man overalt vil tage det samme rimelige og billige Hensyn til, at der kan ske en Forbedring og Udvikling af vore Postforbindelser, thi det er et saare vigtigt Anliggende, som jeg ikke noksom kan anbefale til Rigsdagens Omhu. Der er med Hensyn til Persontaxten gjort en Henstilling, som jeg tilstaaer, at jeg er meget bange for. Jeg tror ikke, at det kan siges at være Postvæsenets Opgave at indrette Personbefordringen saaledes, at den voldes større Udgift end Indtægt. For Postvæsenet maa Personbefordringen altid blive et Diemed, og man maa tage sig i Agt for derigjennem at paalægge vore Postforbindelser Byrder og derved afholde Postvæsenet fra at fyldestgjøre sit Hoveddiemed. Men naar man vil indrette sin Taxt saaledes, at man f. Ex. for at tage en Divogn maatte, selv om man fik alle 4 Pladser besatte, betale betydelig mere i Løse af Divognen, end man vilde faae ind for Pladserne, saa vilde man sikkert gjøre noget Urigtigt, og jeg kan derfor ikke love, at jeg vil følge den Henstilling, der er gjort af visse ærede Medlemmer med Hensyn til en større Nedsættelse i Persontaxten. Hvad Postkontortiden angaar, er det rigtigt, hvad det ærede Medlem (Schjørring) fremhævede, at jeg ifjor erkjendte, at der her var Noget at gjøre; men jeg tror ogsaa, at ærede Medlemmer, som have gjort sig bekjendte med Postloven og de Bekjendtgjørelser, der udkom i Forbindelse med

den, ville erkjende, at der er gjort særdeles betydelige Fremskridt med Hensyn til Posternes Kontortid. Selvsølgelig kan det være, at man paa enkelte Steder ikke har truffet det Rette, og navnlig skal jeg erkjende, at det paa sine Steder kan være lidet ønskeligt, at der er 4 samlede Timer, i hvilke Kontoret ikke er aabent; men jeg skal hertil kun bemærke, at Spørgsmaalet herom har jeg allerede sat i Bevægelse. — Jeg kommer nu til Sagen om Posthuset i Kjøbenhavn, og jeg kan sige, at det forekommer mig, at det er uheldigt, naar De ikke ville begynde paa dette Foretagende i Aar. Vi havde allerede dette for ved 1ste Behandling, og jeg tillod mig da at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at det var et Foretagende, som havde meget stor Betydning for Postforbindelserne for hele Landet. Naar De ville efterse vore Poststatistikker, ville De forundres over, hvor stor en Del af de Forsendelser, der gaa for sig her i Landet med Posterne, der passerer Kjøbenhavns Postkontor. Det er for de vigtigste Forsendelser omtrent en Trediedel og for andre meget vigtige Forsendelser Halvdelen eller derover. For at en Forsendelse med Posten kan befordres saa hurtig, regelmæssig og rigtig som muligt, udfordres der jo, at den i det Mindste paa to Steder, nemlig det Posthus, hvorfra den afgaar, og det, hvortil den kommer, behandles med al mulig Omhu og Nøiagtighed, og altsaa ville De se, at, naar Forholdene paa det kjøbenhavnske Posthus ere saadanne, at Forsendelserne ikke kunne behandles med den Omhu og Nøiagtighed, hvormed de skulle behandles, og der som Følge deraf dels indløber Feiltagelser og dels finder en mindre god Behandling Sted, saa at der indtræffer Beskadigelser osv., lide derved ikke alene de kjøbenhavnske Udsendere og Modtagere, men ogsaa Udsenderne og Modtagerne i hele det øvrige Land, hvormed Kjøbenhavn staar i Forbindelse. Dette gjælder altsaa om en Trediedel indtil Halvdelen af alle Korrespondenter. De se saaledes, at det er et for det hele Land yderst vigtigt Formaal, jeg stræber at opnaa, nemlig at faae Lokalteterne saaledes indrettede paa den kjøbenhavnske Postgaard, at der virkelig kan finde en hurtig, nøiagtig og varsom